

La Colorantes Permitidos és una escalada de tall esportiu excitant, amb un grapat de bons ingredients: aproximació pràcticament nul·la, plaques d'escàndol, bon equipament i una roca a voltes sublim, tot això amanit amb el típic grau "Sant Benet". L'escalada esdevé força variada, havent d'encadenar passos tècnics on la col·locació i la intuïció són fonamentals, passant per trams atlètics i d'altres que demanen una mica de tot... Això sí, sempre en placa.

• Via: Colorantes Permitidos

• Zona: Montserrat – Sant Benet

Dificultat: 6a+ (ED-)
Dificultat obligada: 6a
Llargària: 170 metres
Grau d'exposició: Mitjà
Grau de compromís: Mitjà

• Equipament: Equipada amb parabolts

• Material: 10 cintes exprés

Orientació: sud-estValoració: ***

Aproximació:

Des del Monestir anem a buscar les Escales dels Pobres i després de creuar el pont i un parell de revolts tirem cap a la paret (evident) fins arribar a peu de via.

L1(V)

La primera tirada es desenvolupa sobre una preciosa placa de presa més aviat petita, on haurem d'anar-nos col·locant per tal d'avançar amb solvència. El pas clau el trobarem a la primera part del llarg, quan haurem d'enfilar-nos a la placa superant un llavi característic. 30 metres, 6 parabolts i un burí.

L2(V-)

Continuem en aquesta tirada navegant per la placa, ara amb presa més agraïda i al principi més tombada. Més amunt la placa es redreça, superant el tram amb uns passos molt elegants que ens menen a terreny tombat fins la segona reunió. 35 metres, 6 parabolts.

L3(II)

Canvi de reunió, anem recte amunt (no marxar directament cap a la dreta on es veuen unes expansions), per després girar a la dreta fins situar-nos sota una magnifica placa. 20 metres.

L4(6a+)

Si no volem fer uns passos de bloc realment durs iniciem el llarg ajudant-nos d'un arbre per poder cosir el primer bolt. Un cop a la paret encarem una secció lleugerament extraplomada on haurem de fer algun bloqueig fins situar-nos sota un llavi. Entrar al llavi també té la seva conya, sobretot quan ens toca posar-nos dempeus. Un cop encitat el quart bolt continuem per una placa molt vertical i de roca cantelluda que va tombant paulatinament fins arribar a la reunió. 30 metres, 10 parabolts.

L5(V+)

Sortim de la reunió flanquejant cap a la dreta fins enfilar una bona placa de presa petita i escalada

de finura, molt bonica. De seguida arribem a la següent reunió, molt còmoda. 15 metres, 4 expansions.

L6(6a+)

Encarem una nova placa, amb una primera secció amb les preses justes però bones i poc a poc anem derivant cap a l'esquerra, guanyant en ambient a mida que la dificultat afluixa. A la part superior del llarg podem fer una reunió opcional (espit+parabolt) o bé continuar, ara per terreny trencat que, encara que fàcil demana certa precaució. 40 metres, 6 parabolts + 1 espit al costat del darrer bolt (possible reunió).

Descens:

Un cop al cim de l'Elefantet desgrimpem pel vessant nord o bé fem un curt ràpel. Continuem direcció nord fent una curta grimpada fins arribar a un corriol que ens menarà fins al Pla de Santa Anna, des d'on prenem el camí cap al Monestir.

El que més m'ha agradat:

- Tot i que tota la via transcorre en plaques l'escalada esdevé molt variada, equipada però bastant obligada, mai exposada.
- Roca excel·lent.
- Aproximació pràcticament inexistent.

Atenció grau apretat!!